

også med, at det vil blive vel modtaget ude i de kredse i landet, hvor man jo, som den foregående taler sagde, ved, hvor skoen trykker, og ved, hvordan de forskellige stridigheder kan udarte sig til meget langvarige konflikter.

Vi støtter forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Da partiets ordfører på området er mig, skal jeg sige, at selv om vi har prøvet at finde noget, som vi kunne være uenige i, er det ikke lykkedes. Derfor har jeg jo lidt et problem: Jeg bliver nødt til at sige, at vi er positive over for det her, som vi også opfatter som et afbureaukratiseringsfor-slag.

Jann Sjørnsen (KRF):

Vi er også fra Kristeligt Folkepartis side positive over for lovforslaget fra regeringen. Det er i hvert fald helt åbenbart, at der er brug for en for- enklning eller en afbureaukratisering. Man kunne dog også godt have forestillet sig andre modeller, som det også fremgår af nogle af de hørings- svar, som er fremsendt til udvalget. Man kunne f.eks. have indskrænket antallet af landvæsens- nævnskredse fra de nuværende 82 og også an- tallet af overlandvæsensnævn, tror jeg det hed.

Men vi vil selvfølgelig godt prøve at klare de ting nærmere af under udvalgsbehandlingen som sådan sammen med andre tekniske spørgs- mål, der kan være. F.eks. kunne vi måske godt have en vis bekymring for – selv om der ikke er tale om så mange sager på årlig basis – at det, at domstolene nu skal ind som øverste instans i nogle af tilfældene, også kunne betyde noget for sagsbehandlingstiden. Vi ved jo, at det nogle gange kan være svært at få berammet sager ved domstolene.

Men helt klart: Der skal ske noget, og derfor vil vi også medvirke positivt ved udvalgsbe- handlingen af dette lovforslag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget po- sitive modtagelse af forslaget om nedlæggelse af landvæsensretterne og om at overføre landvæ- sensretternes sager til andre myndigheder.

Det har, som flere ordførere har været inde på, været en sag, der har været længe undervejs. Med baggrund i de drøftelser, vi på det seneste har haft om lovforslaget med Den Danske Dom- merforening og med De Danske Landboforenin- ger og Dansk Familielandbrug, er der, som også fru Elisabeth Arnold var inde på det, her fundet

en løsning, som skulle kunne tilfredsstillе de parter, der i dag mener, at de sager, som hidtil har været behandlet i landvæsensretterne, skulle behandles af andre myndigheder, og her er der fundet en myndighedsplacering, som også skul- le kunne tilfredsstillе de parter.

Så med de positive bemærkninger, der er kommet fra ordførere her, skal jeg ikke trække forhandlingerne i langdrag, men bidrage posi- tivt til udvalgsbehandlingen og også kaste lys over de spørgsmål, som hr. Fauerholdt havde i forhold til den skrivelse, der er kommet fra bl.a. hr. Ditlev Nielsen, og det vil vi selvfølgelig gøre under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsud- valget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om ændring af lov om inkasso- virksomhed. (Undtagelse af visse former for inkassovirksomhed fra lovens regler om auto- risation og godkendelse af personale m.v.). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 28/3 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henrik Sass Larsen (S):

Lovforslaget, som her går ud på at udvide den hjemmel, der findes i den eksisterende lov, til administrativt at undtage visse former for inkas- sovirksomhed fra en række formelle krav om autorisation, godkendelse af personale, sikker- hedsstilling, oprettelse af klientkonti m.v., ser Socialdemokratiet positivt på.

Baggrunden er, at en række faglige organisati- oner, brancheorganisationer, ejendomsadmini-

stratorer m.fl. ikke i dag har mulighed for at undtages fra denne autorisation og derfor har måttet bruge unødigt mange ressourcer på at overholde loven om inkassovirksomhed, selv om omfanget af inkassovirksomheden har været af beskeden karakter eller har kunnet betegnes som værende af intern karakter eller lignende forhold.

I dag er kravet, at for at man kan give en dispensation, skal disse brancher eller erhverv være undergivet andet offentligt tilsyn. Forslaget går ud på at udvide denne mulighed, så også inkassovirksomhed, der foregår uden andet offentligt tilsyn, kan tildeles denne undtagelse.

Konkret sker det ved, at justitsministeren bemyndiges til at give disse undtagelser igen ud fra en konkret vurdering. Reglerne om god inkassoskik skal stadig væk overholdes, og ministeren har mulighed for at trække undtagelser tilbage, såfremt der måtte være behov derfor.

På den baggrund kan Socialdemokratiet støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette lovforslag er en mindre ændring af den lov, der blev vedtaget i 1997 efter en grundig behandling i Folketinget. Justitsministeren er nu blevet opmærksom på, at loven på visse områder er for restriktiv.

Konkret foreslås det, at det fremover skal være muligt for f.eks. brancheorganisationer og lignende organisationer at inddrive fordringer for medlemmerne, uden at de sædvanlige betingelser for at udøve inkassovirksomhed skal være opfyldt.

Vi kan godt tilslutte os, at justitsministeren i visse tilfælde kan undtage fra de almindelige regler.

Et andet beslægtet spørgsmål rejser sig dog, og det er spørgsmålet om moder- og datterselskabers inddrivelse af fordringer for hinanden. Her har jeg forstået, at der skulle være nogle problemer. Det synes jeg at vi skal se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Men alt i alt vil vi gå positivt ind i udvalgsbehandlingen af dette forslag.

Villy Søvndal (SF):

Da SF's ordfører på området, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre:

Ifølge lovforslaget ændres lov om inkassovirksomhed således, at virksomheder, der på anden vis er underlagt tilsyn, slipper for det særlige tilsyn og de særlige forpligtelser. Inkassoloven pålægger inkassovirksomheder. Det drejer sig om autorisation og godkendelse af personale m.v.

Forslaget omfatter advokater og pengeinstitutter, der som led i udøvelse af deres almindelige virksomhed udfører inkassoarbejde, men forslaget giver også ministeren bemyndigelse til at undtage andre.

Det fremgår af bemærkningerne, at disse andre virksomheder, der driver en slags egeninkasso, efter en konkret bedømmelse kan undtages fra lovens formelle regler, hvorimod principperne om god inkassoskik naturligvis fortsat skal gælde.

På den baggrund kan SF støtte forslaget.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Også angående lovforslag nr. L 208 er vores ordfører på området fraværende, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Formålet med loven er at sikre, at privat inkassovirksomhed udøves på en rimelig og forsvarlig måde. Af forslaget fremgår det, at der ikke i alle tilfælde nødvendigvis behøver at blive stillet krav om en forudgående autorisation af personer, der udøver inkassovirksomhed.

I Dansk Folkeparti har vi ingen grund til at tro, at en sådan ordning vil være negativ og problematisk for samfundet som helhed eller for nogen enkeltpersoner.

Derfor kan Dansk Folkeparti umiddelbart støtte det fremsatte forslag, men har dog visse spørgsmål, som vi vil have afklaret under udvalgsarbejdet, hvor vi vil medvirke positivt.

Elisabeth Arnold (RV):

Formålet med dette lovforslag er åbenlyst at skåne en del virksomheder, som i forvejen er under offentligt tilsyn, fra besværet med at skaffe autorisation til deres inkassatorer.

Det kan vi tilslutte os fra radikal side, og vi er også med på at give ministeren bemyndigelse til også at lade andre virksomheder blive fritaget for kravene om at få autorisation til inkassovirksomhederne.

Vi vil naturligvis følge lovens funktion i praksis, efter at den er vedtaget, men vi har som udgangspunkt ikke nogen betænkeligheder ved at give vores tilslutning til lovforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten mener, at det er vigtigt, at inkassovirksomhed reguleres gennem autorisation, godkendelse af personale m.v. På den måde sikres der mulighed for at gribe ind over for enkelt-personer og firmaer, som bruger tvivlsomme metoder i deres inkassovirksomhed.

Vi er imidlertid enige i, at der kan være tilfælde, hvor det vil være fornuftigt at give mulighed for undtagelser i forhold til de mere formelle regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse, oprettelse af særlige klientkonti m.v.

I forslaget er der nævnt tre eksempler på områder, hvor der bør kunne gives dispensation: Brancheorganisationer inden for erhvervslivet, der som led i den almindelige rådgivningsvirksomhed bistår medlemsvirksomheder med udsendelse af rykkerskrivelser m.v., faglige organisationer, der bistår medlemmer ved inddragelse af tilgodehavender hos arbejdsgivere, og visse ejendomsadministratorer, der bistår ejerforeninger m.v. med huslejeinddragelse som led i den generelle administration af de pågældende ejendomme.

Vi er ikke sikre på, at der inden for alle disse områder skal lægges op til, at der kan gives dispensation fra lovgivningens bestemmelser. Vi havde nok foretrukket, at der i stedet var foreslået en direkte undtagelse af de faglige organisationer fra loven.

Samtidig mener vi, at det er vigtigt, at denne undtagelsesmulighed ikke giver mulighed for en generel lempelse af kontrollen. Vi går også ud fra, at dispensationen ikke gælder inkasselovens materielle indhold om god inkassoskik.

Under udvalgsarbejdet vil vi gå ind i en nærmere vurdering af de her spørgsmål, men som udgangspunkt er vi positive over for lovforslagets sigte.

Jann Sjursen (KRF):

Idet reglerne om god inkassoskik fortsat skal iagttages, kan vi fra Kristeligt Folkepartis side godt tilslutte os dette lovforslag, hvis hovedsigte er at give justitsministeren hjemmel til at undtage visse former for inkassovirksomhed fra lovens formelle regler om autorisation, godkendelse af personale m.v.

Så på den baggrund kan jeg tilsige Kristeligt Folkepartis positive deltagelse i det videre udvalgsarbejde.

Karsten Nonbo (V):

Venstre stemte for loven i 1997. Vi udtrykte ved den lejlighed en smule skepsis over, om loven virkelig var nødvendig, idet der i forvejen fandtes andre love, som beskytter debitorer.

Vores skepsis gik især på, om der blev for meget unødigt regelregulering og bureaukrati. Loven har vist sig ikke at være så ringe endda, og når så regeringen oven i købet med dette lovforslag synes at efterkomme den skepsis, som Venstre udtrykte i 1997, ja, så er der lagt op til en mistænkelig idyl.

I 1997 blev advokater og pengeinstitutter og andre myndigheder med offentligt tilsyn friholdt for lovens formelle regler, herunder bl.a. krav om autorisation. Nu har det vist sig i praksis, at der ikke er nogen problemer i forhold til, at f.eks. brancheforeninger og faglige organisationer eller ejendomsadministratorer foretager inkasso for medlemsforeninger eller anden form for egen inkasso.

Venstre hilser derfor velkommen, at disse fritages for både bureaukratiske og også for unødvendige udgifter til autorisation og personalegodkendelse. Om ændringerne skal skrives direkte ind i loven eller formidles via en bemyndigelse hos ministeren kan vi så afklare under udvalgsarbejdet.

Normalt ville vi i Venstre have mest mulig regulering indarbejdet i loven, men dilemmaet heri er den mindre fleksibilitet, det giver. Det skal være således, at hvis brancheforeninger ikke lever op til vore forventninger, skal der igen stilles krav om autorisation.

Men Venstre kan tilsige lovforslaget en konstruktiv behandling og vil støtte det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Også ved dette lovforslag vil jeg gerne takke partiernes ordførere for den meget positive modtagelse, og det lover godt for udvalgsbehandlingen.

Hr. Søren Søndergaard havde også en meget positiv tilgang til dette lovforslag, men ville gerne overveje, om det også dér, hvor vi har angivet, at bemyndigelsen skal anvendes, så også skulle omfatte alle typer af organisationer. Jeg kan i hvert fald sige til hr. Søren Søndergaard, at det vil vi selvfølgelig godt drøfte, men det, der er afgørende – og det tror jeg også var afgørende for hr. Søren Søndergaard – er, at de materielle krav om god inkassoskik slækkes der ikke på. Overholdes de ikke, kan en undtagelse tilbagekaldes, og det tror jeg er helt afgørende for også

at holde fast i det formål, som alle har været enige om her i Tinget, nemlig at vi skulle sikre god inkassoskik også i de her tilfælde, hvor man er undtaget for autorisation.

I øvrigt også tak til den konservative ordfører, fru Henriette Kjær. Også det synspunkt, der er gjort gældende om at se på moderselskaber og datterselskaber, er jeg selvfølgelig indstillet på at se nærmere på under udvalgsbehandlingen. Hvis vi her kan finde en løsning, som ikke åbner op for en Pandoras æske, vil vi selvfølgelig gerne se på det.

Så med de ord ser jeg frem til en konstruktiv og hurtig udvalgsbehandling, der gør, at lovforslaget kan vedtages i indeværende samling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om ændring af lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v. (Afdødes bestemmelse om organdonation og lægevidenskabelig obduktion).

Af sundhedsministeren (Arne Rolighed).
(Fremsat 28/3 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Et af vores sundhedsproblemer er absolut mangelen på egnede organer til transplantation. Daglig sidder der personer og familier rundt om i det danske samfund og venter på et nyt og bedre liv i form af en afdøds nyre, hjerte eller andre organer. Men ventetiden er desværre lang på grund af for få donorer.

Regeringen forsøger derfor løbende at skaffe flere egnede donorer. Der er dog heldigvis de seneste år skaffet flere i kraft af oplysninger, kampanjer, udstedelse af donorkort sammen med sygesikringsbevis og meget mere. Men lægevidenskaben har jo også øget mulighederne for at redde mange flere liv gennem transplantationer og herved også øget behovet for flere donorer.

Regeringen forsøger med lovforslaget her at skaffe flere villige donorer. Loven om ligsyn, obduktion og transplantation ændres på følgende områder: Afdødes eget ønske om at være donor skal respekteres, og derfor fjernes de pårørendes mulighed for at modsætte sig dennes beslutning.

Vi laver nu de samme regler for obduktion. Der har desværre, siden den nugældende lov blev vedtaget i 1990, været en stor nedgang i antallet af tilladelse til obduktion. Mange pårørende satte sig imod det, selvfølgelig til skade for både forskning og undervisning af lægestuderende. Men vi må naturligvis respektere, at nogle af etiske eller andre grunde siger nej hertil, i øvrigt ligesom til organdonationer.

Efter forslaget her kan både tilladelsen til organdonation og obduktion af den villige person gøres betinget af de pårørendes tilladelse. I så fald indhentes denne, inden obduktionen foretages.

Det er meget vigtigt, at det bliver nemmere at tilmelde sig begge dele. Derfor gøres der bl.a. forsøg med udsendelse af donorkort sammen med nye sygesikringsbevis, og det gøres nu permanent.

Hvis de nævnte ændringer skal skaffe flere donorer og tilladelser til obduktion, er det ikke nok at give tilladelser til donorregistre eller på donor- og obduktionskort. Det er utrolig vigtigt, at donoren taler med sin familie herom, så også denne i forvejen er afklaret om donorens ønsker.

Er man tilmeldt registret, kan de pårørende informeres herfra. Men giver man tilladelse via donor- eller obduktionskort, bør vedkommende selvfølgelig opfordres til at informere familien herom. Tilladelse til obduktion sker på et særskilt kort og uafhængigt af organdonation.

Om der så nu med disse ændringer bliver flere donorer, er nok svært at spå om, idet der i praksis har vist sig at være næsten ingen eller i hvert fald kun et par stykker af de pårørende, der reelt modsætter sig en donors ønske.

Derfor er der heller ikke tale om strafbestemmelse eller konsekvenser for hverken pårørende eller sygehuspersonalet, som jo hidtil har hånd-